

Nem engedik a lovakat az igában annyira elnyomorodni, nem használják ki az utolsó csontig, hogy a gyepmester kezére jusson, hanem még előbb eladják a mézárósnak és kapnak érte tisztességes árat, mely pótlékkül szolgál fiatalabb és szolgálatra képesebb állatoknak a megvásárlására. Mindenesetre utánzásra méltó eljárás, úgy az emberek érdekében, hogy ezáltal egészséges és olcsó húst kapnak, valamint megakadályozni a borzasztó kinokat, melyeket hasznos állataink legnemesebbjén elkövetnek.

Állatvédelem a népiskolában. *Laarenben, Hollandiában, az állatok védelmére gyermekegyesület alakult* Az ottani népiskola főtanítója Postel úr hozta azt létre. 720 tanuló kötelezte magát szükségtelenül soha bajt nem okozni valamely állatnak, ellenben a hasznos állatokat, mennyire csak lehetséges megvédeni. Igen kívánatos volna, ha ilyen egyesületek nálunk is keletkeznének. Főláztató és szinte megfoghatlan, hogy még a jobb osztályokból való gyermekek is, néha halálra kínoznak állatokat, és hogy szülők és felnőttek azt tudják, látják, anélkül hogy rossználják. Hosszu cikket lehetne erről írni, csupán a lepkék és rovarokat akarjuk fel- említeni, melyek tükön felszúrva, óráig halálra vergődnek.

Valjon azt gondolják-e a szülők, hogy a sportot üzni mulat- ságos és tanulságos a gyermekekre nézve!? Legalább megparan- csolnák, hogy mentől gyorsabban kivégezzék s pl. a rovarokat erős borszeszszel telt, légmentesen zárt üvegben fullasztani meg és a lepkéknek hátgerinczét egészen benyomni. Különösen oly állatok iránt, melyek kiáltani nem tudnak, igen kegyetlenek a nagy és kis emberek.

A lovak szenvedése nagy városokban. Ez felírata Schön- beck R. őrnagy egy dolgozatának, melyet a «Deutsche Sattler- zeitung» közzétett és mely megérdemli, hogy nemcsak a lótulaj- donosok, hanem széles körökben olvassák. A két folytatásban megjelent cikkből csupán néhány helyet fogunk idézni. A nagy természetben hiába keresünk állatot, mely a lovat megközelítőleg is pótolhatná. Nincs kivüle egy se, mely a legkisebb részletekig a test és lélek oly tulajdonait magában egyesitené, hogy mintegy a gondviselés által az ember számára rendeltnek tekintessék. Egyik állatnál sem találhatók ama lelki tehetségek mint bátor- ság, jámborság, tanulékonyság, idomítóképesség és munkakedv az utolsó leheletig, midőn kegyetlen kínzójának ostorcsapásai alatt az utcán végzi nem igen irigylendő életét. Végre ama természeti hajlama méltatlanságot és fájdalmat hallgatagon eltűrni alkalmassá teszi tetszés szerint kínozni, munkával túlterhelni és mindenütt felhasználni.

Sajna, hogy századok folyamában elenyészett a szokás ló- hússal táplálkozni, mely nagy hátrányára embernek és lónak egyaránt. Őseinknek különös lókultuszuk volt és a ló husa nem csak mint az Isteneknek hozandó magas áldozat tekintetű, hanem mint tápszer nagyra becsültetett és kívántatott. A kereszténység azonban, mely még a zsidó rítuszhoz ragaszkodott és melynek a